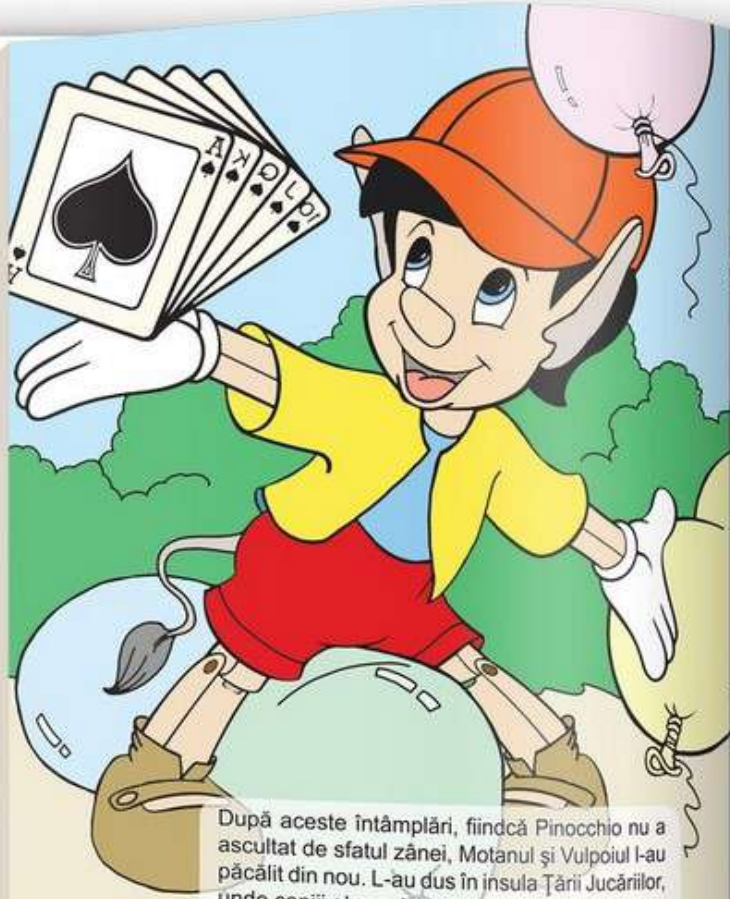

Gepetto își dorea foarte mult ca băiețelul de lemn să se joace ca orice alt copil, să râdă și să vorbească și astfel să îi înveselească bătrânețle. Într-o noapte, o zână bună veni în casa lui Gepetto și, înduișată de tristețea bătrânului, dădu viață păpușii de lemn. Pinocchio era acum o păpușă de lemn vie, care cânta și dansa.

După aceste întâmplări, fiindcă Pinocchio nu a ascultat de sfatul zânei, Motanul și Vulpoiul l-au păcălit din nou. L-au dus în insula Țării Jucăriilor, unde copiii obraznici și leneși stăteau toată ziua degeaba, mâncând numai dulciuri. După câteva zile de joacă, Pinocchio văzu că începe să se transforme într-un măgaruș cu urechi lungi și caraghioase.

A fost odată un bătrân, pe nume Gepetto, care își dorea foarte mult un copil. Într-o zi, găsi o buturugă pe care o aduse acasă. Din ea, bătrânul ciopli o păpușă care semăna cu un băiețel. Gepetto îl numi pe băiețelul de lemn Pinocchio.

